

Gáspár Gyula, Berta És László Abbázián

Ez a kép sem az én képeim közül való. A férjemtől [Gáspár András] maradt rám. Neki több képe maradt meg a rokonságáról, mint nekem. Régi albumokból kerültek elő, ő gyűjtötte a képeket is. Az évek során sokat költöztünk, de azt mondta a férjem, hogy a képeket vigyük magunkkal, nehogy kidobják a szemétkébe. A kép Abbázián készült. Az akkori fürdőruhadivatról annyit tudok, hogy anyámnak is volt egy ilyen dressze, még őv is volt hozzá. A fürdőruha klottból vagy ilyen vászonszerűségből készült, biztosan nem 'supraelasticból'. A férfiak meg gatyában voltak, de ezt is fel lehetett gombolni fent, a vállon. Amikor azt akarták, hogy süsse a nap őket, legombolták. Ezen a képen balról az első, a szemüveges férfi a papa. Gáspár Gyulának hívták. Én nem nagyon ismertem, nagyon el volt foglalta, ügyvédember volt különben, és meghalt szívinfarktusban, mikor tizenkettő éves volt Andris. Én tizedikes voltam. Csak az utcán találkoztunk. Nem hagyott semmit rájuk. Laci, a férjem bátyja már dolgozott, és ő segítette az édesanyját, Andris meg fenntartotta magát: órákat adott a gyengébb tanulóknak pénzért. Laci az apjától jobbra áll, és előtte ül Obi, aki Andris nővére volt. Bertának hívták, Andris nevezte el Obinak. Tizenhat évvel volt idősebb Andrisnál, ő sem jött haza. Sem a többi rokonság, pláne az anyjuk. Laci, a férjem bátyja nem volt deportálva, mert évekkel azelőtt a felesége kedvéért kikeresztelkedett, és mint fehér karszalagost, nem vitték el [Fehér karszalagot a zsidó származású keresztények viseltek, vagyis azok a kikeresztelkedettek, akik a hatályos zsidótörvények értelmében zsidónak minősültek. Őket keresztény munkaszolgálatos századokba osztották be. Lásd még: munkaszolgálat. -- A szerk.]. Andris késői gyerek volt, negyvenhárom éves volt az anyja, mikor szülte.